

collen, og senest i en Note af 8de Mai 1852 samtidigt med Londonner-Tractaten har taget visse Reservationer? (Hør! Hør!). Skulde der ikke, kan man sige, hert ligge en Nødvendighed af at tage Reservation imod Reservation? (Hør!). Hertil skal jeg svare: Ministeriet anseer ikke denne russiske Reservation for at være farlig (Hør!). Jeg skal i saa Henseende berøbe mig paa Indholdet af Tractaten af 8de Mai 1852. Hvad kan Keiseren af Rusland have villet med denne Reservation? Har han villet sikke sin Stamme, sin mandlige Linie, Arvegang i en vis Deel af Monarchiet, saasnart det Tilfælde indtraf, at den Glücksborgske Linie uddøde, eller har han kun villet sikke sin Krone, sit eget Cabinet, en vægtig Stemme (Hør!) i det Spørgsmaal, der maatte opstaae, naar den Glücksborgske Linie udslykkes? Dersom den russiske Keiser havde villet det Første, saa vilde Reservationen nødvendigvis have været at indføre i selve Londonner-Tractaten, saa kunde Londonner-Tractaten ikke med den russiske Keisers Samtykke have været affattet saaledes som den er det, navnlig i dens Artikel II, som declarerer Principet om det danske Monarchies Integritet for at være permanent, og anviser for den eventuelle Konge af Danmark, som troer at kunne forudsæe, at Linien vil udslykkes, Veien og Midlerne til at substituere noget Nyt for det, som her er vedtaget, og som Forsynet synes at ville bringe til Ende. Dersom det nu var den russiske Krones Villie, at for dette Tilfælde skulde den succedere i Holsteen eller den Deel af Holsteen, til hvilken dette Cabinet kan antage sig at have Rettigheder, saa var dermed Opøsningen af det danske Monarchies Integritet givet, saa var det Princip, som i Artiklen erklæres for at være permanent, i samme Dødtid declareret for ikke permanent, men kun temporært, og en saadan Modsigelse imod Tractaten maatte have været indført i Tractaten selv som en Indskrænkning og som en Begrænsning (Hør!). Dette er ikke skeet. Det russiske Cabinet har ikkedestomindre ladet afgive sin Note af 8de Mai 1852 til den danske Gesandt. Det russiske Cabinet har altsaa derved vist, at det ikke vil indskrænke og begrænse det Princip, som det selv havde etableret i Artikel II; men

— thi det er det Æneste, der er tilbage som en naturlig Hensigt for det russiske Cabinet — det har villet sikke sig en vægtig Stemme i Tiden i Medhold af Artikel II og til at deeltage i Beraadslagningen efter Kongen af Danmarks Indbydelse for at faae den fornødne Substituering; det har villet sikke det eventuelle russiske Cabinet den samme Indflydelse, som det nuværende russiske Cabinet har anvendt i denne Sag. Og hvorledes har det nuværende russiske Cabinet anvendt denne Indflydelse? Har det anvendt sin Indflydelse til at skaffe Arv for Kongen af dens Slægt og Stamme i nogen Deel af Monarchiet, end sige i flere Dele af Monarchiet, eller i Monarchiet i det Hele? Nei! Det har anvendt sin Indflydelse til at naae, det har væsentligt bevirket, de Niemed, som nu foreligge Rigsdagen til Antagelse, nemlig Substitueringen for den nuværende Linie, hvis den uddør, af en Linie, som ikke hører til den gottorpiske, af en Linie, hvis store Fortrin er, at Prindsen er en dansk Prinds, hans Gemalinde en dansk Prindsesse, deres Afkom danskfødte Prindsar. Vel kan der siges: et eventuelt russisk Cabinet er maaskee ikke saa omhyggeligt for Europas Fred og Ligevægt, ikke saa generøs for at tilvæiebringe Noget af almindelig Nytte, som det nuværende. Vel muligt! men derfor indeholder Artikel 2, at ikke blot det russiske Cabinet eventualiter vil blive taget paa Raad af den eventuelle Konge af Danmark, men ogsaa de øvrige Magter, som have medundertegnet Tractaten af 8de Mai, og det er vel klart for Enhver, at en eventuel russisk Politik, som vilde gaae i den Retning at annectere det danske Monarchie til det russiske eller bringe det under en yngre Linie af den russiske, og derved forøge den russiske Indflydelse aldeles directe eller meer eller mindre indirecte, at en saadan Politik, saalange Europas Folket beholder sin nuværende Stikelse, ikke vil være at gennemføre, og vist heller ikke blive paabegyndt af det russiske Cabinet (Hør!).

Endelig kunde der ogsaa siges: er nu den nye Arvelov, saaledes som den er forelagt i det kongelige Budskab, ikke i og for sig farlig for Sammenholdelsen af de Dele af det danske Monarchie, som hidtil ere antagne at være fast